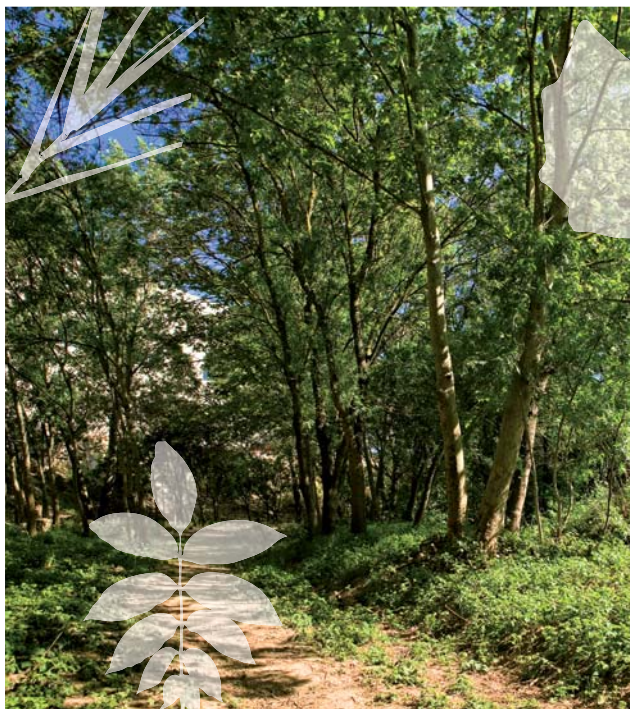


Riera de Llitrà Descobreix-la!

El nostre territori, el nostre patrimoni



AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS



Circuit botànic

1. Pi blanc (*Pinus halepensis*)

Típic de la regió mediterrània. De port irregular, capçada poc densa i color verd grogós, ha esdevingut l'arbre més abundant de les zones forestals donada la seva capacitat per créixer després d'una tala o d'un incendi forestal.

2. Sanguinyol (*Cornus sanguinea*)

Arbust típic de zones humides. Creix prop de cursos fluvials, en bardisses, rouredes i omedes. El seu nom ve del color granat que agafen les tiges i les fulles a la tardor.

3. Noguer (*Juglans regia*)

Arbre caducifoli que pot arribar a fer 35 metres d'alçada. De copa gran i arrodonida, és cultivat extensament tant pels fruits com per la qualitat de la fusta.

4. Avellaner (*Corylus avellana*)

Arbust caducifoli, d'entre 3 i 8 metres d'alçada. La copa és extensa i irregular, amb moltes ramificacions que surten des de la base. La fusta és dura, flexible i resistent.

5. Heura (*Hedera helix*)

Planta enfiladissa àmpliament distribuïda en regions temperades. Les fulles són de

color verd fosc per l'anvers i més pàl·lides al revers. Viu en indrets ombrívols com ara els sotabosc dels boscos de ribera.

6. Arç blanc (*Crataegus monogyna*)

Arbust àmpliament distribuït a la regió mediterrània, nord d'Àfrica i Amèrica del Nord. Viu en indrets humits i la flor és blanca i d'aroma intensa.

7. Pollancre (*Populus nigra*)

Arbre de fulla caduca. Té un creixement ràpid i la fusta és molt tova, utilitzada per fer pasta de paper i llana de fusta.

8. Prunera (*Prunus domestica*)

Arbre caducifoli que pot arribar als 10 metres d'alçada. És un dels arbres fruiters més feréstecs i suporta bé els sòls humits.

9. Saüc (*Sambucus nigra*)

Arbust caducifoli, típic d'indrets humits com poden ser els boscos de ribera. Té molts usos medicinals i les seves propietats s'utilitzen per tractar diferents afeccions.

10. Salze (*Salix alba*)

Arbre caducifoli típic de zones humides, de creixement molt ràpid. De l'escorça, se n'extreu la salicina, a partir de la qual s'obté l'àcid salicílic.

11. Àlber (*Populus alba*)

Arbre caducifoli de fins a 30 metres d'alçada, d'escorça blanca i llisa. Viu als boscos de ribera. La fusta, tova i lleugera, s'utilitza per fer embalatges i com a font de cel·lulosa.

12. Om (*Ulmus minor*)

Arbre caducifoli típic d'ambients mediterranis humits. De capçada densa, presenta unes fulles aspres, dentades i poc simètriques. Durant els últims anys, els oms europeus han estat atacats per un fong que els produeix la grafiosi.

13. Freixe (*Fraxinus angustifolia*)

Arbre caducifoli d'ambients de ribera. Havia estat un arbre molt abundant a la nostra comarca, d'aquí l'origen de nombrosos cognoms i topònims. A la tardor, les fulles prenen un color vermell intens característic.

14. Canyís (*Phragmites australis*)

Planta aquàtica de la família de les gramínies. Creix formant colònies a prop de cursos fluvials i en terrenys on la capa freàtica és alta.

15. Canya (*Arundo donax*)

Gramínia procedent de l'Àsia oriental, naturalitzada des de fa anys. Creix en

zones humides i és habitual en vores de cursos d'aigua. Una vegada la canya s'asseca té múltiples aplicacions.

16. Llorer (*Laurus nobilis*)

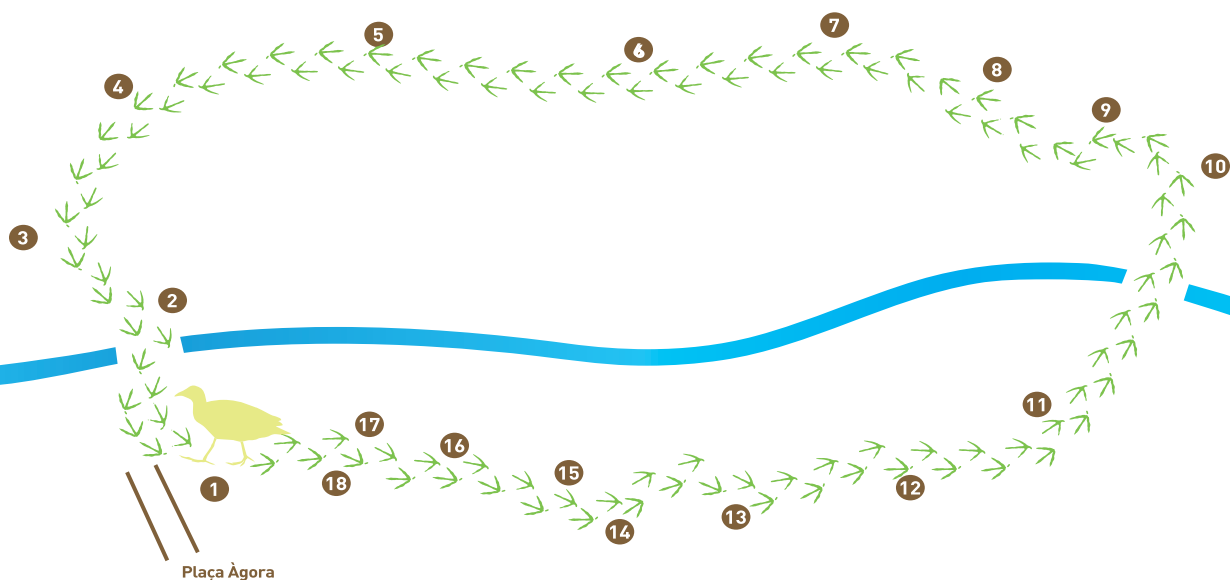
Arbre perennifoli de regions humides i fèrtils. El podem trobar cultivat o naturalitzat. Les fulles són utilitzades per cuinar i té múltiples aplicacions medicinals. Se l'associa simbòlicament amb el triomf.

17. Figuera (*Ficus carica*)

Arbre poc exigent quant al tipus de sòl que necessita per créixer, per això sovint el trobem en sòls rocinosos o en llocs on altres espècies no poden viure. En poden viure exemplars aïllats associats a antics conreus.

18. Plàtan o plataner (*Platanus hispanica*)

Estracta d'un híbrid del *Platanus orientalis* (procedent de l'Europa sud-oriental) i el *Platanus occidentalis* (procedent de l'Amèrica del Nord). D'escorça molt característica, és molt apreciat per l'ombra i el trobem en parcs i jardins, vorejant carreteres i camins i naturalitzat a les vores dels cursos d'aigua.



La riera de Llitrà passa per Vilafranca al llarg de 3,4 km, en direcció al riu Foix, on desemboca. Grans i petits podeu endinsar-vos en aquest corredor biològic i descobrir un petit circuit botànic per conèixer la vegetació típica d'ambients de ribera.




Des de finals del 2007, a través de diferents programes d'ocupació, es treballa en la recuperació ambiental d'aquesta riera. Les principals tasques que s'hi han dut a terme fins ara han estat les de neteja i desbrossament, plantació d'espècies de ribera i col·locació d'elements de senyalització i caixes niu, entre d'altres.

Durant aquest procés de millora del nostre entorn, també s'ha treballat amb acords de custòdia del territori. Diferents empreses i entitats han apadrinat un tram de la riera per tal de garantir-ne la recuperació ecològica.



Riera de Llitrà



-  Punts d'accés a la riera
-  Trams amb camí vora riu
-  Circuit botànic

Padrins de la riera:

